विश्वसामा आत्रेयः। अग्निः। अनुष्टुप्, ४ पंक्तिः।

प्र विश्वसामन्नित्रवद्ची पावकशौचिषे।यो अध्वरेष्वीड्यो होता मन्द्रतमो विशि॥ ५.०२२.०१ विश्वसामन् सर्वसमाधानभूत । अत्रिवत् - त्वत्पूर्वाचार्यवत् । पावकशोचिषे - शोधकदीप्तये । अर्च - पूजय । यः । अध्वरेषु - धरविरोधिकर्मसु । ईडयः - स्तुत्यः । होता - देवानामाह्वाता । विशि - जनेषु । मन्द्रतमः - अतिशयेनानन्दकरः तं पूजय ॥१॥

न्यश्मिं जातवेदसं दधाता देवमृत्विजम्। प्र यज्ञ एत्वानुषग्द्या देवव्यचस्तमः॥ ५.०२२.०२ अग्निम्। जातवेदसम्- जातप्रज्ञम्। देवम्- द्योतकम्। ऋत्विजम्- आचार्यम्। नि दधात-स्थापयत। देवव्यचस्तमः- अतिशयेन देवानामाप्तः। यज्ञः। अद्य- इदानीम्। आनुषक्- अनुषक्तं यथा भवति तथा। प्र- प्रकर्षेण। एतु- आगच्छतु॥२॥

चिकित्विन्मेनसं त्वा देवं मर्तांस ऊतये। वरेण्यस्य तेऽवंस इयानासौ अमन्मिह ॥ ५.०२२.०३ मर्तासः – मनुष्याः । वरेण्यस्य – श्रेष्ठस्य । ते – तव । अवसे – तर्पणाय । ऊतये – रक्षाये । इयानासः – उपासमानाः । चिकित्विन्मनसम् – प्रज्ञामयचित्तम् । देवम् । त्वा – भवन्तम् । अमन्मिह – ध्यायामः ॥३॥

अम्ने चिकि्र्छार्स्य ने इदं वर्चः सहस्य।

तं त्वा सुशिष्र दम्पते स्तोमैर्वर्धन्त्यत्रयो गीर्भिः शुम्भन्त्यत्रयः॥ ५.०२२.०४

अग्ने। अस्य- एतस्याः। सहसः- शक्तेः पुत्र। नः- अस्माकम्। इदम्- एनम्। वचः- मन्त्रम्। चिकिद्धि- बुद्ध्यस्व। तम्- तादृशम्। त्वा- भवन्तम्। सुशिप्र- शोभननासिकोपलक्षितशोभनप्राणोपेत। दम्पते- कुटुम्बपालक। स्तोमैः- मन्त्रेः। अत्रयः- भवदुपासकाः। वर्धन्ति- वर्धयन्ति। गीर्भिः- मन्त्रेः। शुम्भन्ति- मण्डयन्ति॥४॥

